ριθμὸν ἑκατὸν πεντήκοντα, Μοναχοὶ ἀναρίθμητοι, καὶ Λαϊκοὶ πλῆθος ἄπειρον. Ἤφεραν οὖν καὶ τοὺς κατηγόρους τοῦ ἁγίου, οἵτινες ἦσαν ἑκατὸν δέκα κληρικοὶ, καὶ λαϊκοί. καὶ φέροντες τὸν ἅγιον, ἐπροσκύνησε τοὺς ἀρχιερεῖς μὲ πολλὴν ταπείνωσιν. Τότες ὁ Πάπας εἶπε πρὸς τὸν Σαβῖνον, καὶ τοὺς λοιπούς. Ποίαν κατηγορίαν ἔχετε νὰ εἰπῆτε κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου σας; Οἱ δὲ ἀνόσιοι ἀπεκρίθησαν. Εὑρήκαμεν αὐτὸν μὲ τὴν κόρην, καὶ ἐπόρνευε. Λέγει αὐτοῖς. Ἐσεῖς τὸν ἴδετε, ἢ ἐκείνη σᾶς τὸ εἶπε. Λέγουσιν οἱ ἀναίσχυντοι. Ἡμεῖς ἐσέβημεν κατὰ τὸ σύνηθες. καὶ εὕρομεν αὐτὴν, ὁποῦ ἐκοιμιᾶτο εἰς τὸ κελλίον του. Ἡ ὁποία μᾶς τὸ ὡμολόγησε. καὶ διὰ τὴν παράνομον πρᾶξιν ταύτην ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐδαιμονίσθη ἡ τάλαινα. Τότες ἤφεραν τὴν γυναῖκα. Ἥτις ἦτον ἠλλοιωμένη τὸ πρόσωπον. Καὶ δὲν ἐδύνετο νὰ λαλήσῃ. Ἐρωτήσαντες δὲ τὸν ἅγιον ἐὰν ἔπταισεν, ἔλεγε ταῦτα. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με, καὶ τὰ ἑξῆς. Τότες ἔπεσεν ἡ κόρη. Καὶ τὴν ἐτάραξε τὸ δαιμόνιον. Ὁ δὲ ἅγιος ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν τὰ ὄμματα προσηύξατο. Εἶτα λέγει ταῦτα πρὸς τὸ δαιμόνιον. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων αὐτοῦ Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἐτούτων, εὔγα ἀπὸ τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ δαιμόνιον ἀκάθαρτον. Διὰ νὰ δυνηθῇ, νὰ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν. Εὐθὺς οὖν ἐσπάραξεν αὐτὴν τὸ δαιμόνιον, καὶ εὐγῆκεν. Ἡ μὲν οὖν γυνὴ ἔμεινε σωφρονισμένη, καὶ εὐχαριστοῦσα τὸν κύριον. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς τὴν ἠρώτησαν ἐὰν ἀληθῶς ἐκοιμήθη μὲ τὸν Γρηγόριον. Ἡ δὲ ἐκ βάθους καρδίας ἐστέναξε, καὶ δακρύσασα ἀπεκρίνατο. Ζῇ κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, δὲν τὸν ἐγνωρίζω ἢ ἄνδρας εἶναι, ἢ γυναῖκα. Ἀλλὰ ὁ Σαβῖνος, καὶ Κρισκεντῖνος μὲ ἠνάγκασαν, νὰ εἰπῶ τὸ ψεῦμα. Καὶ μὲ ἔδωσαν ἱκανὰ ἀργύρια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐκατηγόρησα ἀδίκως τὸν δίκαιον. Ὅθεν δικαίως μὲ ἐβασάνιζεν ὁ δαίμων μῆνας τριάκοντα. Ταῦτα εἰποῦσα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου δακρύουσα, καὶ ζητοῦσα τὴν ἄφεσιν ἔλεγε. Συγχώρησόν μοι ἅγιε τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἄδικον συκοφαντίαν, ὡς ἀμνησίκακος. Ὁ δὲ ἅγιος τὴν ἐσυγχώρησε παραυτά. Ἡ σύνοδος οὖν ἐπρόσταξε νὰ φυλακώσουν τοὺς ψευδοκατηγόρους ἕως τὴν αὔριον. Τὸν δὲ ἅγιον ἐπῆρασι μὲ πολλὴν τιμήν. καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἐλειτούργησαν. καὶ ἐκοινώνησαν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος. Τῇ δὲ ἐπαύριον καθίσαντες εἰς τὸ κριτήριον, ἤφεραν τοὺς κατηγόρους. Καὶ προστάσσει ὁ Πάπας τὸν Ἐπίσκοπον Φίλικα, νὰ κηρύξῃ μεγαλοφώνως ὅλα τὰ σημεῖα, ὁποῦ ἐτέλεσεν εἰς τὴν Σικελίαν ὁ ἅγιος. Τὰ ὁποῖα ἀκούσαντες οἱ Ἐπίσκοποι τῆς ἀνατολῆς ἐθαύμασαν. Τότες ἡ σύνοδος τοὺς μὲν Ἱερωμένους, καὶ Κληρικοὺς ὁποῦ ἦσαν τριάκοντα ἐξώρισαν εἰς διαφόρους τόπους. Ἤγουν τὸν Σαβῖνον εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Τὸν Κρισκεντῖνον εἰς τὰ Θράκια. Τοὺς δέκα εἰς τὴν Ῥάβενναν. καὶ